

MIND | Ministry of **INDU**stry

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

รายปี พ.ศ. 2568

ใช้ **หัวใจ** และ **ใจ**
ปั้นอุตสาหกรรมดี
อยู่คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เมษายน 2568

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรมีอำนาจหน้าที่ในการประสาน สนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล การดำเนินการตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่า ด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร จัดทำแผนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งประสาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ดำเนินการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล สารสนเทศอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอด เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกปัจจุบัน รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจึงจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมระดับจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 เพื่อให้เกิดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน บรรลุ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิบัติการและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มี นโยบายในการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส ผ่าน “3 ปฏิรูป (ปฏิรูป 1 : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูป 2 : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และปฏิรูป 3 : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) 3 แนวทาง (การสร้าง ความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน” รวมไปถึงบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดชุมพรที่กำหนดให้ “ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับผลิตผลทางการเกษตรและช่วยเหลือเกษตรกรให้การแปรรูปผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานที่ดีขึ้น ตรงกับความ ต้องการของตลาด ยกกระดับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการพัฒนา ผู้ประกอบการ SMEs การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model การกระจายรายได้สู่ ชุมชน และการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	
2.1 แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ	4
2.2 แผนระดับที่ 2 ที่เกี่ยวข้อง	
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	6
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	9
นโยบายรัฐบาล	11
นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม	13
2.3 แผนที่เกี่ยวข้อง	
2.3.1 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	15
2.3.2 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	17
ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	
2.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 - 2570	19
2.3.4 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566-2570	23
ส่วนที่ 3 สาระสำคัญแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	
3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา ความจำเป็น	
ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	26
การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	35
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด	36
ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	37
ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	37
3.2 สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม พ.ศ. 2568	44
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	
โครงการแบบย่อ	49
ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ	53
ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567	54

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร พ.ศ. 2568

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรให้สอดคล้องกับแนวคิดตามนโยบายรัฐบาล ข้อเสนอการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2566 - 2570 ตลอดจนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของจังหวัดชุมพร

กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ปฏิรูปอุตสาหกรรม เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส ผ่าน **“3 ปฏิรูป (ปฏิรูป 1 : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูป 2 : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และปฏิรูป 3 : สร้างอุตสาหกรรม เศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) 3 แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน”** เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก พัฒนาปัจจัยสนับสนุน ไปจนถึงปัญหาด้านภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของภาคอุตสาหกรรมต่อประชาชน โดย **“ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่”** ตัดปีกภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ **“ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน”** เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชน อย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย **‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม** โดยกำหนดภารกิจหลักที่พันธกิจเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน

จังหวัดชุมพรกำหนดเป้าหมายการพัฒนา : **ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน** จุดเน้นในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตผลทางการเกษตรและช่วยเหลือเกษตรกรให้การแปรรูปผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานที่ดีขึ้น ตรงกับความต้องการของตลาด การส่งเสริมการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ผลิตสินค้ารายย่อยหรือการรวมกลุ่มต่าง ๆ การยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสนับสนุน

การพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model การกระจายรายได้สู่ชุมชน และการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 ให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนาเป้าประสงค์ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ พัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพรแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรรายปี พ.ศ. 2568 ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. กำกับ ดูแล ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ประกอบที่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก
2. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ก้าวทันอุตสาหกรรม 4.0
3. สร้างขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
4. ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน ด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

● เป้าประสงค์

พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

● กลยุทธ์

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมยางพารา อาหารแช่แข็ง ให้มีมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม

2. ผลักดันสินค้าเกษตรของจังหวัดสู่อุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 สร้างเสริมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

● เป้าประสงค์

1. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีโอกาสในภาคธุรกิจมากขึ้น
2. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

● กลยุทธ์

1. สร้างผู้ประกอบการและพัฒนาโอกาสทางธุรกิจให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น
2. เพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ 3 สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- เป้าประสงค์

1. ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model
2. พื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม
3. สถานประกอบการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์

1. ยกระดับการจัดการอุตสาหกรรมด้วย BCG Model
2. ส่งเสริมพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลพร้อมยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
3. ส่งเสริมการลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)

1) ยุทธศาสตร์ชาติ 02 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

- 1.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 1.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
- 2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์อุตสาหกรรม และบริการขนส่งและโลจิสติกส์)
- 2.3 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการ (สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- 3.1 ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า ยกกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูง
- 3.2 ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่ม พัฒนาผู้ประกอบการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- 3.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สร้างและพัฒนาศักยภาพ ใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับภาคอุตสาหกรรมรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ด้วยการพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษต่อยอดอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง

2) ยุทธศาสตร์ชาติ 04 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 1.2 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- 2.2 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเอง และการจัดการตนเอง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

3.1 ส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีอัตลักษณ์ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพผ่านกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก นำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาเป็นเครื่องมือทำให้อุตสาหกรรมชุมชนเข้มแข็ง

3.2 พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง สนับสนุนการฝึกอบรม การสร้างอาชีพให้เศรษฐกิจชุมชน เกิดการสร้างโอกาส สร้างรายได้ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ท้องถิ่นให้มีมูลค่าเพิ่ม

3) ยุทธศาสตร์ชาติ 05 ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

1.2 ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

1.4 ยกระดับกระบวนการตัดสินใจ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

2.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

2.3 พัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

3.1 สนับสนุนการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

3.2 พัฒนาพื้นที่จังหวัดชุมพรสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

3.3 พัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานมีความปลอดภัยและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3.4 สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model

2.2 แผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) ประเด็น 04 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(1.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ 1

ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

(1.2) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดชีวภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพ พลังงานชีวภาพ เป็นต้น

2) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมชีวภาพ

(2) ประเด็น 03 การเกษตร

(2.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ 1

ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

- เป้าหมายที่ 2

ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณท์มวลรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัว

2) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร

(2.2) แผนย่อย 3.5 เกษตรแปรรูป

● แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

● เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัว

(2.3) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

● แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัว

(3) ประเด็น 08 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- เป้าหมาย

ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

(3.1) แผนย่อย 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

2) สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้า เกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

3) ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

1) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น

2) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ

(4) ประเด็นที่ 09 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

- เป้าหมายที่ 1

การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- เป้าหมายที่ 2

การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดขยายตัว
- 2) มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

(4.1) แผนย่อย 9.2 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ให้เป็นสินค้ามีมูลค่าสูง
- 2) พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองน่าอยู่ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
- 2) การลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น
- 3) เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

(5) ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

- เป้าหมาย

สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(5.1) แผนย่อย 18.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ช่วยกันสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนการเกษตรยั่งยืน
- 2) ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่าย มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิต และการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย

การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม

2.2.3 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570)

1) เป้าหมายหลัก

เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

2) องค์กรประกอบ

2.1 หลัก

เพื่อเป็นแผนระยะทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ภาคอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ 5 ปี โดยคำนึงถึงพลวัตและเชื่อมโยงการพัฒนาที่เผชิญอยู่

2.2 รอง

เพื่อเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระบบอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 : มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคง อาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 : เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 1 : ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 2 : ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 : ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 1 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ 3 : การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

2.2.4 นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

1) รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อปรับโครงสร้างให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

2) รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

1) พัฒนาภาคการผลิตและการบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

1.1) การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

1.1.1) รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs)

1.1.2) รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้าโครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

1.2) ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

1.2.1) **รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy)** โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปีสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคา และผิวน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนาตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับทั้งการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.2.2) **รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)** จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิป และซีพียู และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพ การทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นานาชาติสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความ เป็นเจ้าของอธิปไตยข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

1.2.3) **รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub)**

2. **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส** รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่ง ความปลอดภัย (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับ ความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกกระตือรือร้นเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการ เดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็น ศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

3. **เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลัง และ ความสามารถ** รัฐบาลจะยกระดับทักษะและพลวัตศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดย รัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม 1 ครอบครัว 1 ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้าน วัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการ

ประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดัดแปลงภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4.1 รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM 2.5 และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

4.2 รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ

4.3 รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพ์ไทย

2.2.5 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กำหนดนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “3 ปฏิรูป 3 แนวทาง” กล่าวคือ

“3 ปฏิรูป”

ปฏิรูป 1 : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหากากและสารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ปัญหาฝุ่น PM 2.5 จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป 2 : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของต่างชาติและการนำเข้าของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศที่มาตรการ ทุกระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องยังไม่

ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถ ให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างซัพพลายเชน ปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป 3 : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงินบาท เพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เพิ่ม “เงินบาทการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “3 แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาคอขวดอุตสาหกรรมได้รับ การยอมรับ และสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ “ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0
3. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG
4. พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติราชการ

(1) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมาย

- ภาคอุตสาหกรรมมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
- ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตและต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม
- พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีสมรรถนะสูงและขีดความสามารถในการประกอบการ

(2) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่

เป้าหมาย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น
- ลดข้อจำกัด อุปสรรค และพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและระบบนิเวศอุตสาหกรรมในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่าง

ต่อเนื่อง

- พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบ และรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

- ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการ

(3) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

เป้าหมาย

ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร
- พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมาย
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

ส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

(4) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- ภาครัฐองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลตามแนวทางรัฐบาลดิจิทัล
- พัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลง

- พัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและให้บริการที่มีคุณภาพ

- ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2.3.2 แผนปฏิบัติการราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม วิสัยทัศน์

“บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการ

(1) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

เพื่อผลักดันนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทุกระดับ และมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแผนงาน/โครงการที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำกับการปฏิบัติงานและทบทวนแผนขององค์กรต่อไป โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 483.2058 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ
- 2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

(2) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 10,585.8318 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) สนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค
- 3) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4) เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาดและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
- 5) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและพัฒนาการประกอบการ

(3) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG

Model

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 2,631.0596 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
- 2) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 3) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 4) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน
- 5) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

(4) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มี

ประสิทธิภาพ

เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 901.8638 ล้านบาทและมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่
- 2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 4) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

2.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

(1) เป้าหมายการพัฒนา

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

(2) ตำแหน่งในการพัฒนา

- 1) เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคงจากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และสามารถสร้างงานอาชีพให้ชุมชน ประชาชน และเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
- 2) การท่องเที่ยวมีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล สามารถสร้างเศรษฐกิจและการสร้างงานอาชีพ กระจายรายได้จากการท่องเที่ยวทั่วทั้งจังหวัด
- 3) ชุมพรเป็นเมืองที่น่าอยู่และเอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สะดวกปลอดภัย ทันสมัย ได้มาตรฐาน
- 4) โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคมีมาตรฐานที่ดี ประชาชนเข้าถึงด้วยความสะดวก มีคุณภาพ ปลอดภัย รองรับการเดินทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต
- 5) ประชาชนเป็นคนคุณภาพ ใฝ่รู้ เรียนรู้ ตลอดชีวิต ทนการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- 6) สังคมมีความเกื้อกูล แบ่งปัน และสันติสุข ปลอดภัย วัฒนธรรม วิถีชุมชนเข้มแข็ง มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 7) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู พัฒนา ใช้อย่างสมดุล ยั่งยืน และจังหวัดมีความมั่นคงทางพลังงาน และน้ำ

(3) ประเด็นการพัฒนาจังหวัดชุมพร

3.1) ประเด็นการพัฒนาที่ 1

การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

1) ตัวชี้วัด

- 1.1 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (GPP per Capita) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.2
- 1.2 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.5
- 1.3 อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.72
- 1.4 มูลค่ารวมของตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP

2) แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แปรรูป จากฐานการเกษตรเดิม และสร้างใหม่สู่ การบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร
- 2.2 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงเพื่อการส่งออกแข่งขันได้ด้วยเทคโนโลยี การเกษตรทันสมัย

2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มั่นคงและเป็นห่วงโซ่คุณค่าทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง

2.4 ยกย่องผู้ประกอบการใหม่ ผู้ประกอบการในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองรับการเติบโตของเศรษฐกิจแห่งอนาคต

2.5 เชื่อมโยงการค้า การลงทุน การพัฒนาการบริการ และการสร้างสรรค์เศรษฐกิจรองรับ เศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต

3.2) ประเด็นการพัฒนาที่ 2

การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวผิงอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ

1) ตัวชี้วัด

1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร

1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาชุมพร

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาระบบการบริการการท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว และยกระดับผู้ประกอบการใหม่ผู้ประกอบการในวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน รองรับการเติบโตของเศรษฐกิจการท่องเที่ยวคุณภาพ

2.2 ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและสร้างใหม่ซึ่งสิ่งจูงใจทางการท่องเที่ยว

2.3 ส่งเสริมการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

2.4 ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เป็นฐานการสร้างงานอาชีพแก่ชุมชน

2.5 ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูงรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติ และผู้มีกำลังซื้อภายในประเทศแบบวิถีใหม่ (New Normal)

2.6 ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลากหลายมิติ ทันสมัย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

3.3) ประเด็นการพัฒนาที่ 3

การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวกปลอดภัยได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ

1) ตัวชี้วัด

1.1 การสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ด้านการเตรียมความพร้อมรับสาธารณภัยไม่น้อยกว่า 5 รุ่น/ปี

1.2 การแจ้งเตือนภัยเพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10 ครั้ง/ปี

1.3 พื้นที่ตลิ่งริมแม่น้ำที่มีการพังทลายจากการกัดเซาะรุนแรง ได้รับการป้องกันด้วยการสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งไม่น้อยกว่า 1,000 เมตร ในเวลา 5 ปี

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมทางบก ทางราง ที่ได้มาตรฐานทันสมัย รองรับการขยายตัวของการคมนาคม การท่องเที่ยว การเกษตร และการลดความเหลื่อมล้ำ

2.2 พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมทางน้ำ ทางอากาศ ที่ได้มาตรฐานปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับการท่องเที่ยวคุณภาพ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ

2.3 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคุณภาพชีวิตและโอกาสทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน

2.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการบริการสาธารณะ และการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์รองรับการเป็นประตูของภาคใต้และการเชื่อมโยงอ่าวไทย อันดามัน

2.5 ส่งเสริมการสร้างเมืองที่น่าอยู่ ทันสมัย และเอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนทุกระดับ

3.4) ประเด็นการพัฒนาที่ 4

การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุข ปลอดภัยและการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1) ตัวชี้วัด

1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นในการใช้ Internet ของ ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป

1.2 จำนวนหมู่บ้านต้นแบบเข้มแข็ง พึ่งตนเอง และมีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 จำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. รายได้ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนตามหลักศาสนา และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 พัฒนาศักยภาพและคุณภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ท้าการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

2.3 เตรียมพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ เสริมสร้างโอกาสทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างสังคมแห่งการเกื้อกูลแบ่งปัน

2.4 เสริมสร้างความรู้ทางสุขภาพ เพื่อการพึ่งตนเองทางสุขภาพในเบื้องต้นของประชาชน ชุมชน

2.5 เสริมสร้างขีดความสามารถทางการแพทย์ เพื่อการรับมือกับโรคอุบัติใหม่ และการเจ็บป่วย ป่วยตายในโรคสำคัญของจังหวัด

2.6 เสริมสร้างความพร้อมของชุมชนในการจัดการตนเองให้มีความสงบเรียบร้อย ปลอดภัย และสันติสุข

2.7 สร้างสังคมแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วยกลไกทางกฎหมาย การมีส่วนร่วม และการใช้เทคโนโลยี

2.8 พัฒนาคุณภาพบุคลากรรัฐ และการบริการของรัฐให้ทันสมัย เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีธรรมาภิบาล

3.5) ประเด็นการพัฒนาที่ 5

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1) ตัวชี้วัด

- 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าในจังหวัด
- 1.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัด (ไร่)
- 1.3 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ระบบนิเวศทางทะเลของจังหวัดได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- 1.4 จำนวนที่ลดลงของพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบเทกอง
- 1.5 ร้อยละที่ลดลงของปริมาณขยะมูลฝอยตามแนวทาง 3 Rs
- 1.6 จำนวนสถานีพลังงานชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองทางพลังงาน ลดต้นทุนการเกษตร และเพิ่มคุณภาพชีวิต

2) แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชน กลุ่มชุมชน ร่วมกับภาครัฐในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.2 ป้องกัน สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล
- 2.3 พัฒนาระบบการจัดการขยะ มลพิษ และการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมรองรับการท่องเที่ยวและการพัฒนาเมือง
- 2.4 เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเองจากสาธารณสุขภัย และ การใช้เทคโนโลยีเพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และสาธารณสุขภัย
- 2.5 ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ลดต้นทุน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2.6 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดชุมพร สู่ต้นแบบเมืองการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (BCG Model)

2.3.4 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2566 - 2570

(1) เป้าหมายการพัฒนา

“พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ และมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน”

(2) ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

2.1) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1

การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมงและปศุสัตว์

1) ตัวชี้วัด

1.1 ผลิตภัณท์มวล รวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน

1.2 ผลิตภัณท์มวล รวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขา อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิตขั้นต้นการวิจัยการแปรรูป การหาช่องทางการตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและ ลดต้นทุนการผลิตรวมทั้งส่งเสริมการขับเคลื่อนในการเป็น Oil Palm City

2.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการประมง และปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐานสากลครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน

2.3 ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจ และส่งเสริมการปลูกพืชแบบผสมผสานของกลุ่มจังหวัด

2.4 ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย

2.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร

2.2) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 2

การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการการตลาดในสินค้าและบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

1) ตัวชี้วัด

ผลิตภัณท์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคการค้าเพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาการค้า การลงทุน และพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งส่งเสริมด้านการค้าชายแดน

2.2 ส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดดิจิทัล

2.3 ส่งเสริมการพัฒนาด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

2.3) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 3

การพัฒนาสู่การเป็นเมือง ท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มี คุณภาพอย่างยั่งยืน

1) ตัวชี้วัด

ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10 % จากค่าฐาน

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสร้างเอกลักษณ์จากการท่องเที่ยว

2.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัย แบบ Smart City Tourism รวมทั้งการท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตกรรม บันจูนพาราไกลด์ ประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ ของพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเล และรองรับ Thailand Riviera ในพื้นที่ภาคใต้

2.3 พัฒนาระบบส่งเสริมดูแลสุขภาพ และระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งทางบก ทางน้ำ และชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

2.4 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

2.5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานทรัพยากร ประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

2.6 พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในด้านองค์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.7 รวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวที่ครบทุกประเด็น และพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

2.8 พัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว

2.9 การพัฒนา Logistic เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอันดามัน อ่าวไทย และการท่องเที่ยวเมืองรอง

2.4) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 4

การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งโลจิสติกส์พลังงาน ระบบเครือข่ายการสื่อสารสารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

1) ตัวชี้วัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมเพิ่มขึ้น 10% จากค่าฐาน

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมโลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

2.2 ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืนของพลังงาน

2.5) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5

การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

1) ตัวชี้วัด

1.1 ผลสัมฤทธิ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาการบริการด้านสุขภาพ และสังคมเพิ่มขึ้น 13%

1.2 สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งทะเลของกลุ่มจังหวัดลดลง 4% จากค่าฐาน

2) แนวทางการพัฒนา

2.1 อนุรักษ์ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความยั่งยืน

2.2 เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและสาธารณภัย

2.3 พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน

2.4 ส่งเสริมการบริหารผลกระทบจากการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน

2.5 พัฒนาศักยภาพประชาชนไปสู่สังคม คุณภาพ

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 3 มาตรา 9 ระบุว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐฯ ส่วนราชการก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้ล่วงหน้า โดยต้องมีรายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่ต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน” มาตรา 16 ระบุว่า “ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารแผ่นดิน โดยระบุในแต่ละปีงบประมาณให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้จ่าย เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568 ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนทั้ง 3 ระดับ และรองรับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพรตามบริบทของจังหวัดชุมพร ที่มุ่งพัฒนาให้ “ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” ด้วยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์คุณค่าจากฐานการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริการ และการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน พร้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงอันดามัน อ่าวไทย และสู่ภาคใต้ และพัฒนาระบบการบริการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มการเข้าถึงของประชาชนที่สะดวก รวดเร็ว ทันท่วงที และเสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเองอย่างเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นสังคมแห่งความผาสุกที่มีทรัพยากรที่มีคุณภาพ

3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

1) ความเป็นมา

ชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่นอน แต่จากหลักฐานในกฎหมายตราสามดวงในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัยกรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานไว้ว่าเมืองชุมพรมีอายุตราบนานถึงปัจจุบันกว่า 600 ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพรไว้ในตำนานเมืองระนอง ความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผิดจากเมืองอื่นในแหลมมลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราชเป็นต้น ล้วนมีโบราณสถาน โบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณ แต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด อาจจะเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ มีพื้นที่น้ำไม่พอกับคนประการหนึ่งและอีกประการ

หนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมลายู ซึ่งมักเป็นสมรภูมिरบพุ่งกันตรงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้ แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมืองหน้าด่าน”

สำหรับชื่อ “เมืองชุมพร” สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “ชุมนุมพล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านการเดินทางไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้เข้ามาตั้งค่ายชุมนุมพลกันที่นี่ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ชุมนุมพล” แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดคำกลางออกเหลือเพียง “ชุมพล” และต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองสมัยโบราณเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทำพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุมนุมเพื่อรับพร เช่นนี้ตรงกับความหมาย “ชุมนุมพร” หรือ “ประชุมพร” ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า “ชุมพร” เช่นเดียวกันแต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะได้อาจมาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ทั่วไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งน้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

2) ลักษณะทางกายภาพ

จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ตอนบนสุดของภาคใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 11 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ ประมาณ 498 กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 476 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3.75 ล้านไร่ หรือ 6,010,849 ตารางกิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ใหญ่มากเป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ เป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย มีรูปพื้นที่เรียวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีความยาวประมาณ 222 กิโลเมตร

จังหวัดชุมพรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอนาทน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และประเทศเมียนมา

ลักษณะภูมิประเทศ แบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่มเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ยประมาณ 36 กิโลเมตร

4) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

อำเภอ	พื้นที่	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.	ชาย	หญิง	รวม
				เมือง	ตำบล				
เมือง	675	17	161	1	9	9	46,245	47,213	93,459
ท่าแซะ	1,531	10	116	-	2	10	41,268	41,546	39,155
ปะทิว	672	7	75	-	6	4	19,691	20,165	22,904
หลังสวน	727	13	141	1	1	9	27,452	28,713	35,001
ละแม	296	4	47	-	1	4	13,033	12,992	14,105
พะโต๊ะ	1,017	4	46	-	1	4	11,855	11,429	11,736
สวี	800	11	116	-	1	9	34,741	35,138	34,752
ทุ่งตะโก	292	4	35	-	2	2	10,899	10,796	11,665
รวม	6,010	70	737	2	23	51	205,275	20,7992	413,267

ที่มา : กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2567)

หมายเหตุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2567 มีเทศบาลตำบลท่ายางได้ถูกยกระดับเป็นเทศบาลเมืองท่ายางตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 26 กันยายน 2567 เรื่องการเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เป็นเทศบาลเมืองท่ายาง ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 141 ตอนพิเศษ 294 ง ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2567

5) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชุมพร ปี 2567

พืช	พื้นที่ เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
ปาล์มน้ำมัน	1,037,226	1,013,020	3,012,337	5,784.65	5.24
ยางพารา	653,875	595,310	127,609	5,341.71	41.86
ทุเรียน	327,793	228,672	226,574	27,970.56	123.45
กาแฟ	40,488	38,404	3,161	185.01	58.53
กล้วยเล็บมือนาง	8,924	4,111	5,491	33.66	6.13
กล้วยหอมทอง	7,433	6,820	5,564	63.98	11.50

6) สัตว์เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดชุมพร ปี 2565

จังหวัดชุมพร ส่วนมากมีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัดและสามารถส่งจำหน่ายไปยังพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ซึ่งมีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น โคเนื้อ สุกร และไก่เนื้อ เป็นต้น จังหวัดชุมพรมีเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์อยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยปัจจัยด้านราคาของสินค้าปศุสัตว์ที่เป็นแรงจูงใจ จึงทำให้อาชีพด้านปศุสัตว์เป็นทางเลือกอีก อาชีพหนึ่งของเกษตรกรอีกทั้งหน่วยงานราชการยังมีบทบาทในการสนับสนุนการทำอาชีพด้านปศุสัตว์และการตรวจสอบ มาตรฐานของการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาด และยังมาตรฐานอื่น ๆ ก่อนที่จะถึงผู้บริโภค เช่น การตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ที่ เลี้ยง ทุกช่วงอายุ (ตัว)	ผลผลิต (ตัว)
โคเนื้อ	7,330	46,697	2,933
กระบือ	125	536	-
สุกร	1,611	96,810	23,389
แพะ	350	7,616	-

7) ข้อมูล OTOP จังหวัดชุมพร

ที่	ประเภท	จำนวนผลิตภัณฑ์
1	อาหาร	405
2	เครื่องดื่ม	77
3	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	96
4	ของใช้	39
5	สมุนไพร	85
รวม		702

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร

8) ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดชุมพรมีสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จำนวน 5 สินค้า ได้แก่

1. กล้วยเล็บมือนางชุมพร เป็นกล้วยที่ลักษณะผล ปลายเรียว ผลเล็ก เรียงติดกันคล้ายกับนิ้วมือ เปลือกบาง และมีรสชาติหอม หวาน เนื้อเป็นสีเหลืองทอง จังหวัดชุมพรได้มีการนำกล้วยเล็บมือนางมาแปรรูปเป็น ผลิตภัณฑ์กล้วยอบแห้ง จะได้เนื้อกล้วยที่มีสีน้ำตาล นุ่มเหนียว หอมหวาน สามารถเก็บไว้ได้เป็นเวลานาน ด้วย สภาพของพื้นที่ ลักษณะดิน และช่วงฤดูที่มีเพียงฤดูร้อนและฤดูฝนในจังหวัดชุมพร ส่งผลทำให้กล้วยเล็บมือนาง ชุมพรมีรสชาติและกลิ่นเป็นเอกลักษณ์

2. กาแฟเขาทะลุ เป็นกาแฟสายพันธุ์โรบัสตา (Robusta) ปลูกบนพื้นที่ที่มีระดับความสูง 200 - 300 เมตร จากระดับน้ำทะเล อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร นำมาผลิตด้วยกรรมวิธีมาตรฐาน เป็นกาแฟคั่ว กาแฟบด และกาแฟสำเร็จรูป มีรสชาติที่เข้มข้นและมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว มีสารคาเฟอีนร้อยละ 0.5 - 2.5 ของน้ำหนัก ลักษณะทางกายภาพของการคั่วเมล็ดกาแฟนั้นสามารถทำได้ 3 ระดับตั้งแต่ การคั่วแบบ อ่อน การคั่วแบบกลาง และการคั่วแบบเข้ม ส่วนการบดกาแฟสามารถบดกาแฟได้ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ การบด แบบหยาบ การบดแบบปานกลาง การบดแบบละเอียด และการบดแบบละเอียดมาก การทำกาแฟสำเร็จรูปเป็น กระบวนการคั่วบดกาแฟที่ผ่านกระบวนการแปรรูปให้มีลักษณะเป็นเกล็ด

3. กาแฟล้ำสิงห์กาแฟสายพันธุ์โรบัสตา (Robusta) ซึ่งมีการปลูกในพื้นที่ที่มีธาตุอาหาร ที่สมบูรณ์ ดินเป็นดินร่วนปนเหนียว กาแฟที่ได้จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตนำมาผ่านกระบวนการสีด้วยวิธีการ สีสตหรือ การสีระบบเปียก ที่มีการคัดแยกเมล็ดกาแฟอย่างพิถีพิถันเมื่อนำเมล็ดแห้งมาคั่วจะได้รับความหอม และรสชาติเข้มข้นที่เป็นเอกลักษณ์ของกาแฟล้ำสิงห์ เกษตรกรจึงได้มีการรวมกลุ่มกันแล้วนำผลผลิตมาแปรรูป เป็น กาแฟคั่ว กาแฟบด และกาแฟปรุงสำเร็จรูปผสมดอกคำฝอย ภายใต้ชื่อว่า “กาแฟล้ำสิงห์”

4. กล้วยหอมทองละมั่ง เป็นกล้วยหอมทองที่มีผลขนาดกลางถึงใหญ่ ยาว หน้าตัดเหลี่ยม ขั้วเหนียว จุกผลยาว เปลือกหนา ผิวกร้าน ผลดิบสีเขียวเข้ม ผลสุกสีเหลืองอ่อน เนื้อแน่น เมื่อสุกจะมีน้ำในผลน้อย รสชาติหวานหอม อมเปรี้ยวเล็กน้อย ปลูกในพื้นที่จังหวัดชุมพร ปลูกในดินเหนียว ดินร่วนหรือดินทรายปน ละเอียดลึก เป็นกรดจัด ระบายน้ำได้ดีถึงตีปานกลาง ความสมบูรณ์ของดินระดับปานกลาง

5. ข้าวเหลืองปะทิว เป็นพันธุ์ข้าวเหลืองปะทิว 123 เมล็ดยาวเรียวยาวปลูกในดินเค็ม น้ำกร่อยใกล้ทะเล เมื่อหุงสุกจะร่วนเป็นตัวไม่เกาะกันเป็นก้อนและหุงขึ้นหม้อ เมื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เส้นจะได้เส้น ที่เหนียวไม่ยุ่ยหรือขาดง่ายมีปริมาณอมิโลส 29.32% โปรตีนข้าวกล้อง 8.4 % และมีโนอะซินสูงประมาณ 9.3/100 กรัม (ข้าวกล้อง)

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชุมพร, 2565

9) ลักษณะทางสังคม

9.1) ประเพณีและวัฒนธรรม

จังหวัดชุมพรเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีโครงสร้างแบบหลวมๆ มีความหลากหลายในเรื่องชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรมแต่สามารถผสมผสานได้อย่างกลมกลืน จนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะรักภักดียึดมั่นในสถาบันศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั้งเดิม มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบบอาวุโสและระบบอุปถัมภ์ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอม ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคม สะดวกสบาย และมีการเปลี่ยนค่านิยมในการบริโภคสังคมจังหวัดชุมพร ยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เคารพผู้ที่รักและนับถือรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น มีการจัดงานประเพณีที่เป็นวัฒนธรรมสืบทอดกันมาเป็นเวลาอันยาวนานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ด้านวัฒนธรรมและสังคมของชุมชน โดยมีการจัดงานประเพณีที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. งานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และงานกาชาด กำหนดจัดในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี วัตถุประสงค์เพื่อเทิดพระเกียรติพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พระบิดาแห่งกองทัพเรือไทย

2. งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ เป็นประเพณีเก่าแก่ของอำเภอหลังสวน ซึ่งมีมากกว่า 100 ปี โดยมีความเชื่อว่าเป็นวันแรม 1 ค่ำเดือน 11 เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ลงมาสู่เมืองสังกัสสะ ในชมพูทวีปพุทธศาสนิกชน จึงเดินทางไปรับเสด็จเป็นจำนวนมาก

3. งานโลกทะเลชุมพร กำหนดจัดงานระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคมของทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร เพื่อกระจายรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

4. งานแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธง ชิงถ้วยพระราชทานคลองโนนหลวง (หัววัง - พนังตัก) เนื่องจากจังหวัดชุมพรประสบปัญหาอุทกภัย ทำให้ได้รับความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นมูลค่ามหาศาลทุกปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย โดยจัดทำโครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ (แก้มลิงธรรมชาติ) และขุดคลองหัววัง-พนังตัก เพื่อระบายน้ำลงสู่ทะเล ทำให้ชาวจังหวัดชุมพรรอดพ้นจากปัญหาอุทกภัยอย่างถาวร ซึ่งเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2541 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรคลองหัววังพนังตักบนสะพานอากาศ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชเสาวนีย์ว่าจะจัดแข่งขันเรือบริเวณนี้ เพราะมีคันคลองเป็นชั้น ๆ เหมือนอัมจันทร์ จังหวัดชุมพรจึงได้จัดกิจกรรมแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธงชิงถ้วยพระราชทาน ฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กำหนดจัดงานระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน ของทุกปี ณ บริเวณคลองโนนหลวง (หัววัง -พนังตัก) ตำบลนาชะอัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

5. งานวันผลไม้หลังสวน กำหนดจัดงานประมาณเดือนสิงหาคมของทุกปีระยะเวลา 5 วัน บริเวณหน้าสำนักงานเทศบาลตำบลหลังสวน และบริเวณใกล้เคียง มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลไม้ของอำเภอหลังสวน มีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การประกวดผลไม้ต่าง ๆ การประกวดผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลไม้ต่าง ๆ การจัดตลาดนัดผลไม้ การประกวดพฤกษชาติ และมหรสพต่าง ๆ มากมาย

6. ล่องแพอำเภอพะโต๊ะ กำหนดจัดกิจกรรมประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ในปัจจุบันการล่องแพพะโต๊ะต้องร่วมกับการเดินป่าด้วยเรียกว่า “การเดินป่าล่องแพ” โดยใช้เส้นทางล่องแพ จะพบธรรมชาติอันงดงาม ตลอดทั้งตื่นตื่นกับแก่งหินที่ชาวบ้านเรียกว่า "เหว" ถูกล่องแพสามารถล่องได้เกือบตลอดปี

7. งานส่งเสริมประเพณีขึ้นเบญจา จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์วันที่ 13 เมษายน ของทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟู และสืบสานประเพณีท้องถิ่นจังหวัดชุมพร และส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอเมืองจังหวัดชุมพร

8. งานขึ้นถ้ำรับร่อ กำหนดจัดงานวันแรม 14 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี ณ วัดเทพเจริญ (วัดถ้ำรับร่อ) เป็นการรวมญาติชาวบ้านท้องถิ่นที่ไปทำงานและอาศัยอยู่ที่อื่นได้กลับมาเยี่ยมบ้าน มาปิดทองพระคู่บ้านคู่เมือง เพื่อสร้างกุศลร่วมกันภายในครอบครัว และเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่กับปีใหม่ของชาวบ้าน เป็นการสืบทอดมรดก ทางวัฒนธรรม ความเชื่อสืบทอดสู่คนรุ่นใหม่ โดยมีกิจกรรมการแห่ผ้าครองหลวงพ่อหลักเมือง (พระพุทธรูป ปู่หลักเมือง) ปิดทองพระพุทธรูปปู่หลักเมือง, การแสดงมหรสพต่าง ๆ และการขึ้นถ้ำรับร่อ

9.2) ด้านศาสนา

จังหวัดชุมพร มีวัด 244 แห่ง สำนักสงฆ์ 158 แห่ง โบสถ์คริสต์จักร 8 แห่ง มัสยิด 12 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดชุมพร นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.9 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.78 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.26 และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.01

อำเภอ	วัด	สำนักสงฆ์	โบสถ์คริสต์	มัสยิด	พระภิกษุ	สามเณร
เมือง	72	20	1	3	333	19
ท่าแซะ	33	50	4	4	110	3
ปะทิว	30	29	3	1	134	3
หลังสวน	44	4	-	1	127	40
ละแม	11	7	-	1	49	-
พะโต๊ะ	6	10	-	-	26	1
สวี	36	32	-	2	126	2
ทุ่งตะโก	12	6	-	-	45	-
รวม	244	158	8	12	950	68

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร, 2565

9.3) ด้านการศึกษา

จังหวัดชุมพร โรงเรียนจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายอำเภอ ปีการศึกษา 2565 มีสถานศึกษาจำนวน 285 แห่ง ประกอบด้วย อนุบาล จำนวน 4 แห่ง อนุบาล-ประถมศึกษา จำนวน 178 แห่ง อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 75 แห่ง อนุบาล-มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 แห่ง เด็กเล็ก-ประถมศึกษา จำนวน 7 แห่ง มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 23 แห่ง

ตารางที่ 13 โรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายอำเภอ ปีการศึกษา 2565

อำเภอ	รวม	อนุบาล	อนุบาล- ประถม ศึกษา	อนุบาล- มัธยม ตอนต้น	อนุบาล- มัธยม ตอนปลาย	เด็กเล็ก- ประถม ศึกษา	ประถมฯ- มัธยม ตอนต้น	มัธยมฯ ตอนต้น	มัธยมฯ ตอนปลาย
๑. เมือง	62	1	29	24	3	-	-	-	5
๒. ท่าแซะ	46	1	27	15	-	-	-	-	3
๓. ปะทิว	30	-	21	6	1	-	-	-	2
๔. หลังสวน	47	1	32	8	1	-	-	-	5
๕. ละแม	20	-	15	4	-	-	-	-	1
๖. พะโต๊ะ	16	-	10	5	-	-	-	-	1
๗. สวี	47	-	33	9	-	-	-	-	5
๘. ทุ่งตะโก	17	1	11	4	-	-	-	-	1
รวม	285	4	178	75	5	-	-	-	23

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร, 2565

สังกัด	จำนวน สถาน ศึกษา	อาจารย์			นักศึกษา		
		รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา อาชีวศึกษา	9	304	134	170	6,460	3,743	2,717
สถาบันอาชีวศึกษารัฐบาล	7	287	129	158	6,115	3,626	2,489
สถาบันอาชีวศึกษาเอกชน	2	17	5	12	345	117	228
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	2	118	58	60	2,259	1,292	767
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	2	118	58	60	2,259	1,292	767
รวม	11	422	192	230	8,719	5,035	3,684

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร, 2565

10) โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

- (1) ทางรถยนต์
- (2) ทางรถไฟ
- (3) ทางน้ำ
- (4) ทางอากาศ มีท่าอากาศยานเชิงพาณิชย์ จำนวน 1 แห่ง

11) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11.1) ทรัพยากรป่าไม้ พบพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน 803,569.21 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.44 ของพื้นที่จังหวัด จำแนกเป็น 3 ชนิดป่า ตามลักษณะของสภาพป่าที่แตกต่างกัน ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าชายเลน และป่าพรุ

11.2) ทรัพยากรน้ำ

(1) แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ คลอง บึง (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด/สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด) สภาพทางอุทกวิทยาของจังหวัดชุมพร รวมเรียกว่า ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออกส่วนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย แม่น้ำลำคลองสายสั้น ๆ ไหลจากเทือกเขาฝั่งตะวันตกของจังหวัด คือ เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลงสู่อ่าวไทยประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาและลุ่มน้ำย่อย

(2) สภาพลุ่มน้ำและการแบ่งลุ่มน้ำ

2.1) ลุ่มน้ำสายหลัก ได้แก่

1. ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าตะเภา เป็นแม่น้ำสายสั้นๆ ต้นกำเนิดจากเทือกเขาด้านทิศตะวันตกในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไหลผ่านอำเภอท่าแซะ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร และออกสู่อ่าวไทยบริเวณปากน้ำชุมพร มีความยาวของแม่น้ำสายหลักและลำน้ำสาขาเท่ากับ 867 กิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี 1,440 ล้านลูกบาศก์เมตร คุณภาพน้ำ อยู่ในมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภทที่ 3 เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ ในหลายบริเวณตรวจพบโลหะหนักบางชนิดได้แก่ ตะกั่ว ปรอท โครเมียม และแคดเมียม แต่มี

ปริมาณไม่มากสำหรับปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรีย มีค่อนข้างสูงเนื่องจากลำน้ำไหลผ่านชุมชนทำให้เกิดการปนเปื้อนจากน้ำทิ้งการใช้ประโยชน์ลำน้ำ โดยส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม มีการใช้เพื่อบริโภคและสันตนาการบ้างในช่วงที่ไหลผ่านชุมชน

2. ลุ่มน้ำสาขาคองชุมพร เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงตำบล บ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังไม้ ตำบลบ้านขุนกระทิง ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร ไหลออกทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวี ที่ตำบลทุ่งคา อำเภอเมืองชุมพร มีความยาว 50 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

3. ลุ่มน้ำสาขาคองสวี - ตะโก เกิดจากเขาในตำบลละอุ่นเหนือ อำเภอละอุ่น อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ไหลไปทางเหนือแล้ววกไปทางตะวันออก เข้าเขตอำเภอสวี ผ่านตำบลเขาทะลุ ตำบลนาสัก ตำบลทุ่งระยะ ตำบลสวี ตำบลนาโพธิ์ ตำบลปากแพรก ตำบลท่าหิน ออกสู่ทะเลที่ตำบลด่านสวี อำเภอสวี มีความยาวประมาณ 75 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

4. ลุ่มน้ำสาขาคองหลังสวน มีต้นกำเนิดในเขตจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไหลผ่านอำเภอพะโต๊ะ และอำเภอหลังสวนจังหวัดชุมพร แล้วออกสู่ทะเลอ่าวไทยที่ปากน้ำหลังสวน มีความยาวของแม่น้ำหลังสวน และลำน้ำสาขาประมาณ 497 กิโลเมตร คุณภาพน้ำในแม่น้ำโดยรวมจัดอยู่ในมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภทที่ 3 ซึ่งยังเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ

5. ลุ่มน้ำสาขาคองละแม ต้นน้ำอยู่ที่ตำบลพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ ไหลไปทางตะวันออกลงทะเลในตำบลละแม อำเภอละแม ความยาวประมาณ 36 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

2.1) ลุ่มน้ำสายรอง ได้แก่

1. ลำน้ำรับร่อ เกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทยกับพม่าทางตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอปะทิวผ่านหุบเขาต่าง ๆ ลงมาทางใต้เข้าอำเภอท่าแซะ ไหลผ่านไปทางตะวันออกผ่านตำบลรับร่อ ตำบลท่าข้าม ไปรวมกับลำน้ำท่าแซะที่ตำบลนากระตาม เป็นแม่น้ำท่าตะเภา มีความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร

2. ลำน้ำท่าแซะ เกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไหลผ่านตำบลสลวย ตำบลคูริง ตำบลท่าแซะ ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ มาพบกับลำน้ำรับร่อเป็นแม่น้ำท่าตะเภา ความยาวประมาณ 77 กิโลเมตร

3. คลองสวีเต่า เกิดจากเขาในตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี ไหลทางตะวันออกผ่านตำบลนาโพธิ์ แล้ววกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือผ่านตำบลปากแพรกออกสู่ทะเลที่ตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร

4. คลองตะโก เกิดจากเขาในอำเภอหลังสวนไหลผ่าน ตำบลทุ่งตะโก ตำบลทุ่งตะไคร ตำบลปากตะโก ลงทะเลที่ตำบลปากตะโก มีความยาวประมาณ 120 กิโลเมตร

(3) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีชายฝั่งทะเลยาว 222 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลที่เกิดการกัดเซาะชายฝั่งระดับวิกฤต รวม 2 แห่ง 2 อำเภอ ซึ่งลักษณะพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นหาดทราย ได้แก่ บริเวณหมู่ที่ 3 บ้านปากหาด ตำบลท่ายาง อำเภอเมืองชุมพร ระยะทางประมาณ 1.09 กิโลเมตร และบริเวณหมู่ที่ 8 บ้านหนองทองดี 1 ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน ระยะทางประมาณ 1.57 กิโลเมตร

(4) การจัดการขยะมูลฝอย จังหวัดชุมพรมีบริการจัดการขยะมูลฝอย จำนวน 47 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 23 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 22 แห่ง มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 17 แห่ง และมีเตาเผาขยะ จำนวน 2 แห่ง

(5) คุณภาพอากาศ คุณภาพอากาศในจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับปกติ โดยผลการตรวจวัด ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน อยู่ที่ 0.043 ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 0.12 มิลลิกรัมต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร

(6) คุณภาพเสียง คุณภาพเสียงในจังหวัดชุมพรไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน (ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ หรือระดับเสียงสูงสุดไม่เกิน 115 เดซิเบล)

(7) ของเสียอันตราย คือ ของเสียอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือนและสถานประกอบการพาณิชย์กรรมต่าง ๆ ในชุมชน ได้แก่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟ แบตเตอรี่ และกระป๋อง

3.1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

1) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

1.1 จังหวัดชุมพรมีการเติบโตทางเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานการผลิตภาคเกษตร ที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น ทูเรียน ปาล์ม ยางพารา กาแฟ มะพร้าว กล้วยเล็บมือนาง กล้วยหอมทอง มังคุด สินค้าเกษตรหลายชนิดมีศักยภาพในการส่งออก เช่น ทูเรียน กล้วยหอมทอง สินค้าบางส่วนไม่สามารถส่งออกได้ จึงมีความต้องการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และพัฒนาให้เป็นสินค้าเด่นของจังหวัดชุมพร

1.2 จังหวัดชุมพรกำหนดให้เป็นเมืองแห่งการเกษตรและเมืองของการท่องเที่ยว จึงแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้เป็นเมืองแห่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หมายถึง เศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคงจากฐานการเกษตรคุณภาพ มีผลิตภาพและมูลค่าสูง เป็นเกษตรทันสมัย เชื่อมโยงอุตสาหกรรม การแปรรูปสร้างคุณค่าเชิงเศรษฐกิจเพื่อการสร้างงานสร้างอาชีพแก่ชุมชน มีการสร้างสรรค์นวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา เพื่อต่อยอดภูมิปัญญาทางการเกษตรให้เกิดมูลค่าเพิ่มและแข่งขันได้ มีอัตลักษณ์การบริการและผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ/มูลค่าสูง ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ แข่งขันได้

1.3 จังหวัดชุมพรกำหนดเป้าหมายให้เป็น เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน เป็นต้นแบบที่ดีของระบบเศรษฐกิจชีวภาพ หรือ BCG Model และเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำและการให้บริการน้ำที่สามารถรองรับภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากภาคเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และการพัฒนาในมิติต่าง ๆ เป็นเมืองเศรษฐกิจสีเขียว มีการพัฒนาเพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติ การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดการมลพิษ ขยะ น้ำเสีย และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ การลดต้นทุนทางพลังงาน และการใช้พลังงานสะอาดเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิต

1.4 นโยบายการพัฒนา BCG Model เอื้อประโยชน์แก่ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ให้มีมูลค่า เพิ่มสูงขึ้น และเป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิตอย่างคุ้มค่า

1.5 โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป็นการแปรรูปสินค้าขั้นต้น และยังคงต้องการเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานและเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาศักยภาพการผลิต

2) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP จังหวัด) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น

จังหวัดชุมพรมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชุมพร (GPP) ปี 2565 ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP : Gross Provincial Product: GPP) ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 119,364 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 5 ของภาคใต้ และลำดับที่ 26 ของประเทศ โดยการผลิตภาคการเกษตรกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด ร้อยละ 52.83 มูลค่า 63,062 ล้านบาท โดยเฉพาะการผลิตทุเรียน กุ้งขาวแวนนาไม ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ภาคบริการและการท่องเที่ยว ร้อยละ 37.81 มูลค่า 45,138 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 9.36 มูลค่า 11,166 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) มีมูลค่าเท่ากับ 238,147 บาท/คน/ปี หรือ 19,845.58 บาท/คน/เดือน เป็นลำดับ 2 ของภาคใต้และลำดับที่ 15 ของประเทศ

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)		
	2563	2564	2565
ภาคเกษตร			
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	70,159	37,812	63,062
ภาคอุตสาหกรรม			
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	540	539	525
การผลิต	8,528	8,059	9,322
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	908	980	958
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	260	322	361
รวม	10,236	9,900	11,166
บริการและการท่องเที่ยว			
การก่อสร้าง	2,847	3,221	3,490
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	21,270	21,124	18,187
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	3,543	3,190	3,169
ที่พักและบริการด้านอาหาร	678	539	465
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	927	912	729
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4,405	4,400	5,089
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2,277	2,356	2,716
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	24	20	21
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	93	94	134
กิจกรรมบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	4,562	4,374	4,592
การศึกษา	3,135	3,171	3,301
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,295	2,445	2,707
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	116	135	196
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	352	380	342
รวม	46,524	46,362	45,138
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชุมพร	126,921	130,074	119,364
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร	253,938	259,853	234,147

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3) มูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร

ลำดับ	ประเภท	ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2566			ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		
		โรงงาน	เงินทุน	คนงาน	โรงงาน	เงินทุน	คนงาน
1	ขออนุญาตประกอบ กิจการโรงงาน	34	1,216.94	341	27	815.73	300
2	ขออนุญาตขยายโรงงาน	5	50.00	21	4	86.50	80
3	แจ้งประกอบกิจการ โรงงานและส่วนที่ขยาย	27	7,731.11	2246	39	1,917.96	577
4	แจ้งเลิกประกอบกิจการ โรงงาน	11	105.18	106	26	278.01	250

หน่วย : โรงงาน (โรงงาน) เงินทุน (ล้านบาท) คนงาน (คน)

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

1) ระบุทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพรได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์) พ.ศ. 2566 - 2570 “ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดี และมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” ซึ่งมีจุดเน้นในการพัฒนา การเสริมสร้าง การเป็นเมืองน่าอยู่ ที่มุ่งเสริมสร้างการพัฒนาชุมชน ด้านเศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งเน้นการขับเคลื่อน เศรษฐกิจสร้างสรรค์คุณค่าจากฐานการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริการ รวมทั้งอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร โครงข่ายการคมนาคมและโลจิสติกส์มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาคประชาสังคม ให้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และการลดความสูญเสียจากภัยธรรมชาติต่าง ๆ ทั้งยังผลักดันให้เกิดการพัฒนาใน ด้านการเกษตร การเร่งเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และเพิ่มช่องทางการตลาด การรักษาความสม่ำเสมอของคุณภาพและมาตรฐานของผลผลิตเพื่อรองรับความต้องการของตลาด การพัฒนาให้ผ่านมาตรฐานฮาลาลเพื่อเจาะตลาดมุสลิม การเร่งยกระดับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ให้ได้มาตรฐาน การสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของราคาพืชเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา) การลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตและมูลค่า โดยให้เกษตรกรพึ่งตนเองและสามารถรวมกลุ่มได้อย่างเข้มแข็ง ด้านการท่องเที่ยว การเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว และการเชื่อมโยงระบบคมนาคม/ขนส่งสาธารณะที่เพียงพอและมีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว สร้างภาพลักษณ์และเป็นเจ้าบ้านที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว การเร่งพัฒนาท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มรายได้จากผู้สนใจการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ รองรับแผนพัฒนา Thailand Riviera การเร่งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้พร้อมรองรับการท่องเที่ยวระดับสากลและการท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value Tourism) เพื่อเจาะตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยว Luxury ที่มีคุณภาพและกำลัง

ทรัพย์ และกลุ่ม Leisure ที่เดินทางทำธุรกิจร่วมกับการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน การส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะที่พักประเภทโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร ระดับ 4-5 ดาว เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างธุรกิจท่องเที่ยวหลักและกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนในการส่งต่อนักท่องเที่ยว **ด้านการค้า การลงทุน** พัฒนาเป็นศูนย์กลางการรวบรวม คัดแยก และส่งออกผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาด้านการตลาดและการจัดแสดงจำหน่ายสินค้า การนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างครบวงจร การเพิ่มศักยภาพกาแพโรบัสตา จังหวัดชุมพรสู่ตลาดสากลควบคู่กับการจัดกิจกรรมการตลาดออนไลน์ การยกระดับการผลิตปาล์ม น้ำมัน ให้เป็นไปตามมาตรฐาน RSPO **ด้านอุตสาหกรรม** การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตผลทางการเกษตรและช่วยเหลือเกษตรกรให้การแปรรูปผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานที่ดีขึ้น ตรงกับความต้องการของตลาด การส่งเสริมการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ผลิตสินค้ารายย่อยหรือการรวมกลุ่มต่าง ๆ การยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model การกระจายรายได้สู่ชุมชน และการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน

2) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร

2.1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัดชุมพร

จุดแข็ง (Strengths : S)		จุดอ่อน (Weaknesses : W)	
S1	จังหวัดชุมพรมีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรและมีองค์การรวบรวมสินค้าเกษตรศูนย์กลางการตลาดผลไม้ของภาคใต้ ซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม	W 1	ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะ น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ ที่เกิดจากชุมชนเมือง ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ได้เกิดจากกาประกอบกิจการอุตสาหกรรม แต่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าใจผิดต่อภาพลักษณ์ของภาคอุตสาหกรรม
S2	มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรขั้นต้นและขั้นกลางที่รองรับสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ผลไม้ (กล้วย ทุเรียน กาแฟ) อย่างเพียงพอ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิต ทำให้เกิดสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/OTOP ที่หลากหลาย มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	W2	ชุมชนหลายพื้นที่ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีปัญหาร้องเรียน หรือคัดค้านการจัดตั้งโรงงานในบางพื้นที่ เนื่องจากมีข้อกังวลว่า ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจะสร้างปัญหาให้กับชุมชน
		W3	ชุมชนบางพื้นที่ที่มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานเหมืองแร่ โดยมีข้อกังวลเกี่ยวกับของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมว่าเป็น

S3	<p>สินค้าเกษตรของจังหวัดชุมพรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) ได้แก่ กล้วยเล็บมือนางชุมพร กาแฟเขาทะลุ กาแฟถ้ำสิงห์กาแฟสายพันธุ์โรบัสตา กล้วยหอมทองละแม และข้าวเหลืองปะทิว สามารถใช้นวัตกรรมมาต่อยอดในการผลิตให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มได้ง่าย</p>		<p>ของเสียอันตราย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วภาคจังหวัดชุมพรในจังหวัดชุมพรส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร ของเสียจากการประกอบการ เช่น กากตะกอบจากบ่อบำบัดน้ำเสีย โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เศษไม้จากโรงงานแปรรูปไม้ เป็นของเสียที่ไม่เป็นอันตรายสามารถนำไปช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพ ลดรายจ่ายให้กับชุมชนได้</p>
S4	<p>ภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญและสนใจในการพัฒนาทำให้ง่ายต่อการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัย มาต่อยอดในภาคอุตสาหกรรม</p>	W4	<p>ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีบางส่วนยังขาดขาดศักยภาพในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน</p>
S5	<p>จังหวัดชุมพรเข้าร่วมการพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะที่ 3 เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม”</p>	W5	<p>การแปรรูปของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรเป็นการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง เนื่องจากทักษะแรงงาน และการเข้าถึงเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมขั้นสูง</p>
S6	<p>มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชุมพรที่มีการวิจัยพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตร</p>	W6	<p>ภาคเกษตรในจังหวัดชุมพรมีความต้องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของตนเองให้เกิดมูลค่า แต่การผลิตยังเป็นสินค้าแบบดั้งเดิม ไม่มีอัตลักษณ์โดดเด่น และไม่มีตลาดรองรับ</p>

2.2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities : O)		อุปสรรค (Threats : T)	
O1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด มุ่งเน้นการพัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงเป็นโอกาสในการส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้รองรับการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสิ่งแวดล้อม	T1	การพบสารในสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก เช่น BY2 แคดเมียมในทุเรียน ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา ต่อยอดการผลิตเพื่อรองรับการส่งออก
O2	นโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) มีโอกาสทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรเพิ่มขึ้น	T2	งานวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่
O3	จังหวัดชุมพรเป็นหนึ่งในจังหวัดเป้าหมายของการพัฒนาภายใต้โครงการสะพานเชื่อมเศรษฐกิจทะเลอ่าวไทย - อันดามัน หรือ Land Bridge ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการ การคมนาคม เพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศ	T3	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการอุตสาหกรรมมีจำนวนมาก ทั้งกฎหมายก่อนเริ่มประกอบการและกฎหมายในการประกอบการ ซึ่งมีมีแหล่งรวบรวมกฎหมายทั้งหมดสำหรับเป็นแนวทางดำเนินการ
O4	ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น เป็นโอกาสพัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ ๆ และอุตสาหกรรมต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม	T4	มาตรการกีดกันทางการค้า หรือข้อกำหนด ตลาดต่างประเทศที่ต่างกันทั้ง EU USA และ ประเทศอื่น ๆ ทำให้ผู้ประกอบการต้องหันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอย่างรวดเร็ว
O5	ช่องทางการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารทางสื่อออนไลน์มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นโอกาสในการเพิ่มช่องทางการตลาดของผู้ประกอบการ	T5	ระบบการบริหารจัดการน้ำของจังหวัดชุมพร เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ส่งผลกระทบต่อปริมาณวัตถุดิบที่เข้าสู่กระบวนการผลิตของจังหวัด
O6			

O7	<p>นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ สามารถนำมาสร้าง value chain ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>การพัฒนาตามแนวคิด BCG Model จะเอื้อประโยชน์อุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่ม</p>		
O8	<p>สูง และเป็น การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้เพื่อการผลิตอย่างคุ้มค่า</p> <p>ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น AI, Robot สามารถปรับใช้ในการประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน เชื่อมโยง</p>		
O9	<p>ตลาด สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคอุตสาหกรรม</p> <p>มีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีสำหรับเพิ่มโอกาส เสริมสภาพคล่องในการทำธุรกิจ</p>		

2.3) TOWS Matrix

	O (โอกาส)	T (อุปสรรค)
<p>S (จุดแข็ง)</p>	<p>SO Strategy (ใช้จุดแข็งเพื่อฉวยโอกาส)</p> <ol style="list-style-type: none"> ใช้แหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรและ GI Product (S1, S3) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านนวัตกรรม (O7) และช่องทางตลาดออนไลน์ (O5) ผลักดันให้โรงงานแปรรูปใช้เทคโนโลยีใหม่ (S2, S4) ควบคู่กับ AI, Robot (O8) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง-เชิงนิเวศ (S5, S6) ให้สอดคล้องกับ BCG Model และนโยบาย SEC/Land Bridge (O2, O3, O7) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม-ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (S2, S3, S6 + O1, O6) 	<p>ST Strategy (ใช้จุดแข็งเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรค)</p> <ol style="list-style-type: none"> ใช้ GI และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ (S3) เพื่อลดผลกระทบจากข้อกำหนดทางการค้าระหว่างประเทศ (T4) ส่งเสริมโรงงานเชิงนิเวศ (S5) เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ ลดความกังวลจากปัญหาสิ่งแวดล้อมและกฎหมาย (T2, T3) ใช้ความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น (S6) เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่นำไปใช้จริง ลดการสูญเสียเปล่าของงานวิจัย (T2)

<p>W (จุดอ่อน)</p>	<p>WO Strategy (ลดจุดอ่อนโดยใช้โอกาส)</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (O9) เพื่อพัฒนา SME และเพิ่มศักยภาพการแปรรูปขั้นสูง (W4, W5) สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องอุตสาหกรรมแก่ชุมชนผ่านกิจกรรมสื่อสารในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างชุมชน โรงงาน เครือข่ายผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม (O5, O6) ลดการต่อต้าน (W2, W3) นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรมมาพัฒนาอัตลักษณ์สินค้าเกษตร (W6 + O6, O7) ใช้โครงการ SEC และ Land Bridge พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดต้นทุนการผลิต (W1, W5) 	<p>WT Strategy (ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค)</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้ความเข้าใจ เข้าถึง จัดการอบรม ประชาสัมพันธ์ การสื่อสารในด้านกฎหมายและมาตรฐานเพื่อช่วยผู้ประกอบการปรับตัว (W4 + T3, T4) ผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ (W1 + T5) โดยสามารถใช้ประโยชน์จากชุมชนเมืองให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรม ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันวิจัย (W5 + T2) ปรับภาพลักษณ์ภาคอุตสาหกรรมให้ชัดเจนว่าเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม และส่งผลดีต่อชุมชน (W2, W3 + T1)
--------------------------------------	---	--

2.4) Strategy map

1. Financial Perspective

- เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรผ่าน BCG Model
- สนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการระดับสูง
- ส่งเสริมการใช้กองทุน SMEs เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- ลดต้นทุนการผลิตด้วยโครงสร้างพื้นฐาน SEC และ Land Bridge

2. Customer Perspective

- ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน GI / RSPO / Halal
- สร้างความเชื่อมั่นในภาพลักษณ์ของอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ขยายตลาดใหม่ เช่น ตลาดมุสลิม / ตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ / ตลาด

ออนไลน์

- สร้างความพึงพอใจในบริการท่องเที่ยวแบบ Luxury และ Leisure

3. Internal Process Perspective

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและโลจิสติกส์
- ยกระดับโรงงานให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีนวัตกรรม
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (AI, Robotics, IoT) ในกระบวนการผลิต
- พัฒนากลไกการจัดการสิ่งแวดล้อม / ชยะ / น้ำเสีย อย่างเป็นระบบ

4. Learning and Growth Perspective

- เสริมสร้างความรู้และทักษะให้เกษตรกรและแรงงานในอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา
- พัฒนาศูนย์ความรู้ในชุมชนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และชุมชน

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

รายปี พ.ศ. 2568

3.2.1 วิสัยทัศน์

“ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

3.2.2 พันธกิจ

1) กำกับ ดูแล ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ประกอบการที่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

2) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ก้าวทันอุตสาหกรรม 4.0

3) สร้างขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

4) ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน ด้วย BCG Model

2.3.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1

ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด ให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

2) เป้าประสงค์

เพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด

3) ตัวชี้วัด

2.1 จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

2.2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดได้รับการพัฒนาและยกระดับ

4) กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. 2568
กลยุทธ์ที่ 1: พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปสู่การผลิตที่มีมูลค่าเพิ่ม	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง กรม 1.1 โครงการยกระดับสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	0.179 0.060

	1.2 โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ ชุมชน (MIND Star)	
--	--	--

กลยุทธ์ที่ 2: เชื่อมโยง ผู้ประกอบการเข้ากับตลาด และเครือข่ายทางเศรษฐกิจ (SEC)	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด -ไม่มี- โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวง กรม โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเชื่อมโยงเขต เศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ : ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	9.475
--	---	-------

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2

สร้างเสริมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

2) เป้าประสงค์

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมในระดับธุรกิจชุมชน
3. สนับสนุนที่ยั่งยืน ทั้งด้านองค์ความรู้ เงินทุน การบริหารจัดการ
4. ส่งเสริมด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีขีดความสามารถ

3) ตัวชี้วัด

1. จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนา
2. รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน
3. จำนวนผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่เข้าถึงแหล่งเงินทุน
4. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน

4) กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. 2568
กลยุทธ์ที่ 1: พัฒนาทักษะ และองค์ความรู้ให้ ผู้ประกอบการ ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีนวัตกรรม สร้าง เครือข่าย ขยายตลาดทาง ธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด 1.1 โครงการอุตสาหกรรมเอสเอ็มอี เศรษฐกิจ ดีสู่ชุมชน	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวง กรม	0.378
	1.2 โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค 1.3 โครงการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์และพัฒนาปัจจัยเอื้อเพื่อสร้างขีด ความสามารถในการแข่งขัน BSC	0.050
กลยุทธ์ที่ 2 : เข้าถึงแหล่งทุน และระบบสนับสนุน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวง กรม 2.1 กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ประจําจังหวัดชุมพร	0.390
กลยุทธ์ที่ 3 : ผลักดันการ รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวง กรม	
	3.1 โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	0.146
	3.2 โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส	0.052

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3

สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนและเป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

2) เป้าประสงค์

สถานประกอบการอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

3) ตัวชี้วัด

1. จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรู้ด้าน BCG Model
2. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับการตรวจกำกับตามกฎหมาย
3. สถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และสร้างเครือข่ายรักษ์สิ่งแวดล้อม

4) กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. 2568
กลยุทธ์ที่ 1 : ตรวจสอบติดตามและกำกับดูแลสถานประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมาย	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด -ไม่มี-	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง กรม 1.1 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลและการส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” 1.2 โครงการตรวจโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและมีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม	0.158 0.194
กลยุทธ์ที่ 2 : ส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สร้างความร่วมมือในรูปแบบเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด 3.1 โครงการส่งเสริมทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	1.693
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง กรม 3.2 โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	0.1229
	3.3 โครงการส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	0.020

กลยุทธ์ที่ 4 : ส่งเสริมพื้นที่ เมืองอุตสาหกรรมให้เกิด ความสมดุลพร้อมยกระดับสู่ เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด 4.1 โครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร	1.768
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกระทรวง กรม 4.2 โครงการพัฒนาและยกระดับเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่ เมืองสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	9.563

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สูงเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านที่ 5 ด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผนแม่บทประเด็นที่ 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาเมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานตลอดจนตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ที่ประกอบด้วย ภาครัฐสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยงการพัฒนาาร่วมกันในทุกระดับและพัฒนาศักยภาพ องค์กรเพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่าย ให้มีทักษะทัดเทียมกับประเทศอื่นในระดับสากล</p> <p>มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2565 มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นต้นแบบ “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” และเมื่อวันศุกร์ที่ 22 กรกฎาคม 2565 จังหวัดชุมพรได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) การร่วมดำเนินงานในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมคุณภาพ</p>

	<p>สิ่งแวดล้อม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และจังหวัด เป้าหมาย จำนวน 39 จังหวัด เพื่อให้การขับเคลื่อนการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ. 2566 - 2570) กำหนด ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ด้านที่ 5 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโตของ คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดย การพัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็น เครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและ อุตสาหกรรม เน้นการพัฒนาที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เหนียวแน่นให้เศรษฐกิจชุมชน เติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ที่ดี</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมาย ของจังหวัดชุมพรไปสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ 2) เพื่อสร้างการรับรู้ของชุมชน และสำรวจความพึง พอใจของชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย 3) เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมในรูปแบบ เครือข่ายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร 3) เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ส่งเสริมเศรษฐกิจของ ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย พร้อมกับการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงโรงงานอุตสาหกรรม/เหมือง แร่ให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกัน 4) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากของเสียและวัสดุไม้ใช้ แล้วในภาคอุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเศรษฐกิจให้ ชุมชน

	<p>5) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>6) เพื่อให้พื้นที่เป้าหมายเกิดการพัฒนา ผ่านการรับรองตัวชี้วัดระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไม่น้อยกว่าระดับ 2</p>
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>4.1 ผลผลิต (Output)</p> <p>1) เกิดเครือข่ายพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) จังหวัดชุมพร</p> <p>2) ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืนไม่น้อยกว่า 100 คน</p> <p>3) มีผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากจากของเสียและวัสดุไม่ใช้แล้วในภาคอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่า 3 ผลิตภัณฑ์</p> <p>4) มีพื้นที่สีเขียวในพื้นที่เป้าหมายเพิ่มขึ้น</p> <p>5) ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายได้รับความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 80</p> <p>4.2 ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p> <p>1) พื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนบูรณาการร่วมมือพัฒนาพื้นที่ให้รองรับการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>3) ประชาชนในพื้นที่มีการรับรู้ในการพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>4) สถานประกอบการในพื้นที่มีการใช้ประโยชน์จากของเสียและวัสดุไม่ใช้แล้วในภาคอุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเศรษฐกิจให้ชุมชน</p>
<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>พื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไม่น้อยกว่าระดับ 2 *</p>

	<p>* หมายเหตุ ระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>ระดับ 1 การมีส่วนร่วม</p> <p>ระดับ 2 การส่งเสริม</p> <p>ระดับ 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร</p> <p>ระดับ 4 การพึ่งพาอาศัย</p> <p>ระดับ 5 เมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดชุมพร ด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับ การเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับชุมชนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร</p> <p>สร้างเครือข่ายพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร</p> <p>อบรมพัฒนาทักษะอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับชุมชน</p> <p>ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากของเสียและวัสดุไม่ใช้แล้วในภาคอุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเศรษฐกิจให้ชุมชน</p> <p>เพิ่มพื้นที่สีเขียว</p> <p>ตรวจประเมินระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-Audit)</p>
9. งบประมาณ	1,768,040 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2568

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2568 ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2568 ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ชุมพร รายปี พ.ศ. 2568
วิสัยทัศน์	“ปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมยุค ใหม่ให้เติบโตอย่าง ยั่งยืน”	“การบูรณาการ ขับเคลื่อนการ พัฒนาอุตสาหกรรม ให้เติบโตอย่าง ยั่งยืน”	“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและ มีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”	“ผลักดันอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปเอสเอ็มอีและ วิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมยุคที่ยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	ยกระดับขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	การผลักดันนโยบาย และแผนให้เกิดผล สัมฤทธิ์	การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จาก ฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่ เข้มแข็ง	ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมเกษตรของ จังหวัดให้ เป็นอุตสาหกรรม เกษตรที่มีมูลค่าสูง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	การพัฒนาปัจจัย สนับสนุนให้เอื้อต่อการ เติบโตของ ภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาค	การยกระดับอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว ชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ฝั่งอ่าวไทย อันดามัน อาเซียนและ นานาชาติ	สร้างเสริมผู้ประกอบการเอส เอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้ มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	การเพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและ พัฒนาอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวก ปลอดภัย ได้ มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็น โครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ	สนับสนุนการประกอบการ อุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็น มิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4	การพัฒนาองค์กรสู่ องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนา สมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมี คุณภาพ	การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนา สังคมแห่งความสันติสุข มีความ มั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน และการพัฒนาชุมชนตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
			การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
 ชุมพร ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

4.3.1 โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

งบประมาณ 16,538 บาท เบิกจ่าย 16,538 บาท คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะเวลาดำเนินงาน : 1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567

กิจกรรม (1) : ประชาสัมพันธ์เชิญชวนสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร

ระยะเวลาดำเนินการ : (1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567)

เป้าหมาย : 30 ราย

ผลดำเนินงาน : 30 ราย

กิจกรรม (2) : ชี้แจงทำความเข้าใจหลักเกณฑ์การพิจารณาและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว สิ่งจูงใจและสิทธิ
 ประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดชุมพร

ระยะเวลาดำเนินการ : วันพฤหัสบดีที่ 25 เมษายน 2567 ณ โรงแรมลอฟท์ มาเนีย บูติก โฮเทล

ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผู้เข้าร่วมจำนวน 37 ราย

ผลการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจังหวัดชุมพร

ระดับอุตสาหกรรมสีเขียว (GI)	แผน (โรง)	ผล (โรง)
ระดับ 1	400	386
ระดับ 2	15	29
ยกระดับจากระดับ 1 สู่ ระดับ 2	5	10
ระดับ 3	5	8
ยกระดับจากระดับ 2 สู่ ระดับ 3	-	-
ระดับ 4	-	-
ยกระดับจากระดับ 3 สู่ ระดับ 4	-	-
ระดับ 5	-	-
ยกระดับจากระดับ 4 สู่ ระดับ 5	-	-
รวม	425	433

4.3.2 โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 2 รวมงบประมาณ 213,600 บาท งบประมาณค่าบริหารโครงการ 7,620 บาท งบประมาณรวมทั้งสิ้น 221,220 บาท รายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ(Work Shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร หลักสูตร “เสริมสร้างความรู้ด้านการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม/งานวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร” ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ จำนวน 5 หัวข้อ

- 1) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร
- 2) การสร้างแบรนด์และการเพิ่มมูลค่าด้วยบรรจุภัณฑ์
- 3) การรู้จัก Business Model Canvas
- 4) การจัดทำแผนธุรกิจ และแผนการตลาดและการเงิน จาก BMC
- 5) การตลาดออนไลน์ การสร้าง Content โดยมีการจัดทำร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์พร้อมแผนธุรกิจและได้นำเสนอแนวคิดร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) พร้อมจัดทำแผนธุรกิจ และนำเสนอแนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ ความเป็นไปได้และความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ ศักยภาพของกลุ่มเป้าหมาย การสร้างโอกาสทางธุรกิจ รายชื่อกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับการอบรมและผลิตภัณฑ์ปัจจุบัน รายละเอียดดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์ปัจจุบัน
1. วิสาหกิจชุมชนเครือข่ายท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบางสน	กะปิ
2. วิสาหกิจชุมชนน้ำเพชรพัฒนา	โกโก้
3. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มมัดเบอร์ดรีเขาช่องคีรีวงค์	ผ้าพิมพ์สีธรรมชาติ ecoprint
4. วิสาหกิจชุมชนสกัดน้ำมันหอมระเหยนาทุ่ง	น้ำมันมะพร้าว, แชมพูน้ำมันมะพร้าวผสม สารสกัดใบบัวบกและใบมะกรูด
5. วิสาหกิจชุมชน ชันเงิน บีซีจี	มังคุด น้ำมังคุด ผลิตภัณฑ์แปรรูปมังคุด
6. วิสาหกิจชุมชนแปรรูปเนื้อสัตว์และน้ำพริก	น้ำพริกต่างๆ
7. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรทำสวนกล้วยตำบลถ้ำสิงห์	กล้วยทอดฉาบ
8. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มต้นกล้าหลบบ้าน	ปลาทุเค็ม/ปลาทุหอม
9. วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตเกษตรตำบลนากระตาม	กล้วยอบ, กล้วยอบชุบแป้งทอด, กล้วยฉาบ
10. วิสาหกิจชุมชนฟาร์มเห็ดปลอดสารพิษเพื่อสุขภาพ	เห็ด 5 สีสด

สรุปผลการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการคัดเลือก

เข้าสู่กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์และการทดสอบผลิตภัณฑ์

กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการคัดเลือก	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์
<p>1. วิสาหกิจชุมชนสกัดน้ำมันหอมระเหยนาทุ่ง</p> <p>ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ต้องการพัฒนา :</p> <p>สกรับน้ำมันมะพร้าวผสมขมิ้น</p>	<p>วิสาหกิจชุมชนมีผลิตภัณฑ์หลักคือน้ำมันมะพร้าว เมื่อมีผลิตภัณฑ์เพียงอย่างเดียว เวลาไปออกร้านหรือ ทำการตลาด ผลิตภัณฑ์มีน้อย ไม่หลากหลาย จึงพัฒนาผลิตภัณฑ์อื่นๆ ขึ้นมาจากวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น ผสมผสานกันเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงาม อาทิ สบู่ แชมพู โลชั่น ฯลฯ เวลาสกัดน้ำมันจะมีกากมะพร้าวเหลือและต้องทิ้งไปทั้งหมด จึงคิดจะนำกากมะพร้าวนี้มาเพิ่มมูลค่าด้วยการนำมาทำเป็นตัวขัด (Scrub) ในผลิตภัณฑ์ขัดผิว เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ในแนวคิดของการผสมสมุนไพรขมิ้น ที่เพิ่มการถนอมผิวให้นวลเนียนสว่างใส โดยบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมจะเป็นกระปุกพลาสติก ฝาเกลียว ที่สามารถมองเห็นเนื้อสกรับที่ขาวสะอาด พร้อมฉลากที่ออกแบบให้เข้าชุดกับบรรจุภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม</p>
<p>2. วิสาหกิจชุมชน ชันเงิน ปิชีจี</p> <p>ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ต้องการพัฒนา :</p> <p>ไซร์ปม้งคุด</p>	<p>มาจากสวนผลไม้ โดยเฉพาะมังคุด ที่มีกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และสวนในชุมชน เป็นสมาชิกเครือข่าย นอกจากขายผลไม้สดแล้ว จะมีมังคุดที่ไม่ได้ขนาด และถ้าทิ้งไว้จะเสียหาย ขายไม่ได้ราคา ทางกลุ่มจึงนำเนื้อแช่แข็งและนำไปแปรรูปเป็นน้ำมังคุด เน้นแนวหวานน้อย ธรรมชาติ เพื่อสุขภาพ เพื่อเพิ่ม ความหลากหลายในสายผลิตภัณฑ์ จึงคิดจะเพิ่มผลผลิตจากมังคุด สู้ตลาดเครื่องดื่ม ที่ทำจากมังคุดที่ตกขนาดอีกเช่นกัน โดยจะขยายตลาดไปในแนวกว้าง เน้นอร่อย มีรสมังคุดเข้มข้น หวานหอม เป็นไซร์ปม้งคุด หรือน้ำเชื่อมมังคุดเข้มข้น ที่จะเข้าสู่ร้านขายน้ำหวาน น้ำปั่น และเป็นของกินติดบ้าน เป็นการเพิ่มมูลค่าเนื้อมังคุดที่เหลือ โดยจะใส่ในบรรจุภัณฑ์ขวดพลาสติก ที่มีน้ำหนักเบา เหมาะกับการยกเท และชงกับส่วนผสมอื่นๆ โดยติดฉลากให้โดดเด่น สวยงาม</p>
<p>3. วิสาหกิจชุมชนแปรรูปเนื้อสัตว์และน้ำพริก</p> <p>ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ต้องการพัฒนา :</p> <p>น้ำพริกนรกเนื้อ</p>	<p>กลุ่มนี้ทำน้ำพริกมาร่วม 30 ปี มีลูกค้าในชุมชน และในจังหวัด รวมถึงจังหวัดใกล้เคียง มีผลิตภัณฑ์ ทั้งเครื่องแกง และน้ำพริก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลาม น้ำพริกที่ทำจึงเป็นปลาเสียส่วนใหญ่ แนวคิดที่จะทำน้ำพริกเนื้อเป็นการเพิ่มความหลากหลายให้กับสายผลิตภัณฑ์ สำหรับคนที่ไม่กินปลาจะมีทางเลือกใหม่ๆ ในการรับประทานน้ำพริก เป็นการขยายตลาดเข้าไปสู่กลุ่มลูกค้าใหม่ๆ เกิดรายได้เพิ่ม และสร้างงานในชุมชน น้ำพริกจะบรรจุในกระปุกพลาสติกหรือแก้ว แล้วติดฉลากที่ออกแบบมาสวยงาม นำรับประทาน</p>

กิจกรรมที่ 2 ยกระดับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ โดยดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ และจัดกิจกรรมทดสอบตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผลผลิต : การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ต้นแบบ

สถานประกอบการ/ ที่อยู่	แนวคิดในการพัฒนา	ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ที่ได้รับการพัฒนา
<p>1. วิสาหกิจชุมชนสกัด น้ำมันหอมระเหยนาทុង เลขที่ 70/1 หมู่ 2 ต.นาทុង อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทร. 082 412 4864 ประธานกลุ่ม : คุณวลัยรัตน์ รัตนดำรง ภิญโญ</p>	<p>กลุ่มฯ ทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็นมาก่อน และนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน พร้าวเป็นสินค้าหลัก เช่น โลชั่น แชมพู ซึ่ง ทางกลุ่มต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบ จากมะพร้าว โดยทางกลุ่มมีความเห็น ว่าการผลิต ผลิตภัณฑ์ภายใต้ BCG Economy หรือ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio- Circular- Green Economy) คือ โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็น แนวคิดการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมไปยกระดับความสามารถในการ แข่งขันอย่างยั่งยืนให้กับ 4 อุตสาหกรรม เป้าหมาย (S-curves) ได้แก่ อุตสาหกรรม เกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมพลังงาน และวัสดุ อุตสาหกรรมสุขภาพและ การแพทย์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ โดยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจะเข้าไปช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพให้กับผู้ผลิตที่เป็นฐานการผลิต เดิม เช่น เกษตรกรและชุมชนตลอดจน สนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้า และบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงหรือนวัตกรรม โดยมีแนวคิดว่าจะใช้ของที่เหลือจากการ ผลิตน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น นั่นคือ กากของ เนื้อมะพร้าวขูด มาทำเป็นเนื้อสครับ ใน ครีมสครับสูตรน้ำมันมะพร้าว โดยเป็นครีม เนื้อนุ่ม ใช้ง่าย ล้างง่าย ใช้กากมะพร้าวเป็น ตัวขัด ที่มีความนุ่มละมุน เป็นธรรมชาติ</p>	<p>ภาพกิจกรรม</p> <p>เดิม ผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าว</p>

	<p>ถือเป็นการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า มีการหมุนเวียนวัตถุดิบ</p> <p>ครีมสครับมะพร้าวกลิ่นหอมพร้อมตัวขัดนุ่ม ละมุนจากกากมะพร้าว มีส่วนผสมจากน้ำมันมะพร้าวชุมชน บรรจุในกระปุก PET ใส่ฝาสีเงินดูเพิ่มคุณค่า พร้อมฉลากที่มีภาพมะพร้าวเป็นตัวสื่อสารหลัก</p>	<p>ใหม่ ครีมสครับมะพร้าว</p>
<p>2. วิสาหกิจชุมชน ชั้นเงิน ปีซีจี</p> <p>เลขที่ 6 ซอย 3 ถ.เขาเงิน ต.ชั้นเงิน อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86000</p> <p>โทร. 094 963 9746</p> <p>ประธานกลุ่ม : นายณัฐเอก อรุณโชติ</p>	<p>วิสาหกิจชุมชนชั้นเงิน ปีซีจี มังคุด 100 ปี เป็นคำกล่าวเรียกของมังคุดหลังสวน จังหวัดชุมพร ที่เดินทางไกลและยาวนานมาจากกรุงธนบุรี ก่อนสมัยรัชกาลที่ 5 เล็กน้อย โดยต้นมังคุดมากับเรือพาณิชย์ ที่มาจอดหลบลมที่บริเวณปากน้ำหลังสวน มีการปลูกขึ้นมาเพราะมังคุดจากธนบุรีนั้น หอมหวาน มีรสชาติอร่อย จึงทำสวนมังคุดในบริเวณนี้ และทำกันยาวนานกว่า 100 ปี มังคุดแต่ละต้น จึงมีอายุยืนยาว และให้ผลที่มีรสชาติอร่อยเรื่อยมา ภายใต้โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากโครงการฯ ที่จะเข้ามาพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่นั้น ทางกลุ่ม มีความเห็นว่าการผลิตผลิตภัณฑ์ภายใต้ BCG Economy หรือ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) คือ โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นแนวทางการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยมีแนวคิดว่าจะใช้น้ำมันมังคุดที่เหลือจากการขายผลสด เป็นมังคุดที่ไม่ได้ขนาด เหลือจากการขาย นำเนื้อมาเก็บและแปรรูปเป็นน้ำเชื่อม หรือที่เรียกว่า ไชร์ปมังคุด โดยจะทำการหมักตามกระบวนการง่ายๆ แต่มีมาตรฐาน สะอาด โดยมุ่งสู่</p>	<p>ภาพกิจกรรม</p> <p>เดิม น้ำมันคุด</p>

	<p>กลุ่มเป้าหมายที่นิยมดื่มเครื่องดื่ม ที่ให้ความสนใจในด้านอารมณ์ มีความสุขและสนุกในการดื่ม แต่ในขณะเดียวกันก็ให้คุณค่าด้านสุขภาพจากสารให้ประโยชน์ต่างๆ ในผลมังคุด น้ำเชื่อมมังคุดนี้จะเข้มข้นเมื่อนำไปผสมเครื่องดื่มจะสามารถทำได้หลากหลายแบบเครื่องดื่ม mocktail หรือ cocktail</p> <p>บรรจุภัณฑ์จะอยู่ในขวด PET ใส มองเห็นสีน้ำเชื่อม ติดฉลากให้สวยงามเข้ากลุ่มเป้าหมายทุก Generation</p>	 <p>ใหม่ ไชร์ปมังกุด</p>
<p>3. วิสาหกิจชุมชนแปรรูปเนื้อสัตว์และน้ำพริกเนื้อสัตว์และน้ำพริก เลขที่ 136 หมู่ 3 ต.คูริง อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทร. 097 142 9360 ประธานกลุ่ม : คุณมยุรี แสงศรี</p>	<p>วิสาหกิจชุมชนแปรรูปเนื้อสัตว์และน้ำพริก เดิมชุมชนทำน้ำพริกมากกว่า 30 ปี เป็นน้ำพริกที่ทำจาก เนื้อปลาเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มมีความสามัคคี ร่วมกันทำผลิตภัณฑ์พัฒนาคุณภาพมาตรฐานเรียบร้อยมาสถานประกอบการยังได้มาตรฐานจนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาผ่านเครื่องหมาย ออย. เป็นการรับประกันคุณภาพ ความสะอาด อย่างสม่ำเสมอ ทำน้ำพริกมาแต่ละรอบก็มักจะมีขายหมดภายในเวลาอันรวดเร็ว ยกเว้นมีลูกค้า สั่งมาจึงทำให้เป็นเฉพาะราย น้ำพริกที่ขายดีจะเป็นน้ำพริกนรกปลา น้ำพริกเผา นอกจากนี้ยังมีแปรรูปเนื้อสัตว์ เช่น เนื้อสวรรค์ เป็นต้น ด้วยความตั้งใจของกลุ่มที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การทำน้ำพริกนรกเนื้อจึงเป็นความมุ่งหมายที่จะเพิ่มความหลากหลายให้กับสายผลิตภัณฑ์ เคยทดลองทำมาแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งด้านเนื้อสัมผัส กลิ่น และรสชาติ จึง</p>	<p>ภาพกิจกรรม</p>

อยากให้ทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
 ชุมพร สนับสนุนองค์ความรู้ และวิธีการ
 ปฏิบัติ อีกทั้งสรรหาสูตรที่เหมาะสม มาให้
 กลุ่มได้ทดลองผลิตและขายได้จริง ดังนั้น
 แนวคิดที่จะทำผลิตภัณฑ์ใหม่ในโครงการนี้
 จึงเลือกเป็น น้ำพริกนรกเนื้อ ทำจากเนื้อวัว
 ที่เลือกมาแบบไม่มีไขมันมาก จะเป็นเนื้อ
 สวรรค์ที่มีรสชาติดีจากการคั่วเกลือและ
 น้ำตาล มาผสมกับเครื่องเทศและสมุนไพร
 ท้องถิ่นต่างๆ เช่น หอมทอด กระเทียม
 ทอด พริกทอด ฯลฯ ประุงรสชาติให้เข้มข้น
 เนื่องจากเนื้อมีราคาสูงกว่าปลา จึงต้องขาย
 ในราคาที่สูงกว่า คาดว่าจะใส่บรรจุภัณฑ์
 กระปุกพลาสติกแข็ง ปิดฝาแบบล็อก เพื่อ
 ป้องกันการเปิดก่อน การออกแบบ
 จะเป็นแนวร้อน ใช้โหนดสีร้อนแรง เพื่อจะได้
 ความรู้สึกของการเป็นน้ำพริก เป็นเนื้อวัว
 และจะจำหน่ายในปริมาณไม่มากเกินไป
 เพื่อกินแล้วไม่ต้องเก็บไว้นาน

เดิม น้ำพริกนรก, เนื้อสวรรค์

ใหม่ น้ำพริกเนื้อนรก

4.3.3 โครงการอุตสาหกรรม SMEs เศรษฐกิจดี สู่ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร : ไม่ได้รับงบประมาณ

ระยะเวลาดำเนินงาน : -

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ : ไม่ได้เบิกจ่ายงบประมาณ

แผน/ผลการดำเนินงาน : จำนวน 9 ครั้ง/จำนวน 9 ครั้ง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมจำหน่ายสินค้าภายใต้โครงการ "อุตสาหกรรม SMEs เศรษฐกิจดี สู่ชุมชน" ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เพื่อช่วยเหลือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม ให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายและกระจายสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น/อัตลักษณ์ ของจังหวัดชุมพร รวมทั้งกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชุมพร

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการจัดจำหน่ายสินค้า ณ บริเวณสนามหญ้า ศาลากลางจังหวัดชุมพร อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนตุลาคม 2566 – กันยายน 2567 จำนวน 9 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมงาน รวมทั้งสิ้น 1,680 คน มีร้านค้าที่เข้าร่วมจำหน่าย จำนวน 72 ร้าน รวมยอดจำหน่ายทั้งสิ้น 248,025 บาท (สองแสนสี่หมื่นแปดพันยี่สิบห้าบาทถ้วน) รายละเอียดดังนี้

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ผู้เข้าร่วมงาน(คน)	จำนวน ร้านค้าที่เข้าร่วมจำหน่าย(ร้าน)	ยอดจำหน่าย (บาท)
1	31 ตุลาคม 2566	200	9	34,380
2	28 พฤศจิกายน 2566	350	10	29,780
3	30 มกราคม 2567	210	8	20,920
4	28 กุมภาพันธ์ 2567	150	7	15,325
5	30 พฤษภาคม 2567	120	10	33,140
6	26 มิถุนายน 2567	160	7	21,830
7	23 กรกฎาคม 2567	120	10	15,890
8	24 สิงหาคม 2567	150	5	30,940
9	24 กันยายน 2567	220	6	45,820
	รวม	1,680	72	248,025

4.3.4 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรม
 วิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ระยะเวลาดำเนินงาน : เมษายน - สิงหาคม 2567

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร : 191,380 บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นหนึ่งพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ : งบประมาณที่ใช้จ่ายไปทั้งสิ้น จำนวน 191,380 บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นหนึ่งพัน
 สามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ 100

แผน/ผลการดำเนินงาน

กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	ผลการดำเนินงาน
1. เพื่อตรวจสอบ กำกับ ดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ โรงงานไม้ บด และย่อยหิน และโรงแต่งแร่	130,860 บาท	48 ครั้ง/ปี
2. เสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในฐานะ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อสร้างองค์ความรู้และ พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	35,920 บาท	3 ครั้ง/ปี
3. จัดฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ให้กับผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ได้รับทราบกฎหมายและองค์ ความรู้ใหม่ เพื่อป้องกันและลดการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.แร่ พ.ศ. 2560	24,600 บาท	1 ครั้ง/ปี
รวม	191,380 บาท	52 ครั้ง/ปี

4.3.5 โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre - EIT)

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร : 109,100 บาท ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ : 109,100 บาท ร้อยละ 100

ระยะเวลาดำเนินงาน : 1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567

พื้นที่เป้าหมาย : ตำบลนากระตาม อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ขนาดพื้นที่ 31,407 ไร่ 11 หมู่บ้าน

1,896 ครัวเรือน ประชากร 5,070 คน

กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน
1. จัดประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสุรินทร์	1 ครั้ง	จัดประชุมคณะทำงาน เมื่อวันที่ 30 ม.ค. 67 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนากระตาม อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
2. จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือด้านการจัดการขยะมูลฝอยหรือด้านการป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือแนวทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	1 ครั้ง ไม่น้อยกว่า 20 คน	เรื่อง การประเมินการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากไม้ยืนต้น แนวทางการจำหน่ายคาร์บอนเครดิตภาคประชาชน แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ วันที่ 27 - 28 ก.พ. 67 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนากระตาม อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 35 คน
3. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาดูงานกระบวนการพัฒนาพื้นที่ ณ พื้นที่ต้นแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ หรือนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	1 ครั้ง	วันที่ 28-29 กุมภาพันธ์ 2567 ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พื้นที่ EIT ระยะที่ 1)
4. บูรณาการร่วมกับโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	1 ครั้ง	จัดอบรมฝึกอาชีพเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะในชุมชนในพื้นที่ EIT ในวันที่ 31 ก.ค. 67 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนากระตาม อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 35 คน

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาดูงานกระบวนการพัฒนาพื้นที่ ณ พื้นที่ต้นแบบเมืองอุตสาหกรรม
เชิงนิเวศ หรือนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พื้นที่ EIT ระยะที่ 1)

กิจกรรมบูรณาการร่วมกับโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค จัดอบรมฝึกอาชีพ
เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะในชุมชนในพื้นที่ EIT ในวันที่ 31 ก.ค. 67 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนากระตาม
อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร จำนวน 35 คน

Download แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

Line Open Chat

<https://chumphon.industry.go.th>

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร
เลขที่ 201 หมู่ 1 ตำบลนาชะอัง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร 86000
โทรศัพท์ 0 7797 9320 โทรสาร 0 7797 9321